

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ „ΚΡΗΤ. ΑΣΤΕΡΟΣ“

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

Ἔτησίᾳ διηνέκου διελπίου δραχ. 1,50.—Μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ δραχ. 3

Ἐν Χανίοις τῇ 31 Μαΐου 1907

ΑΡΙΘ. 3

ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΝΑ ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ

Ο Ο Μ Α Λ Ο Σ

Ἦτο θέρος καὶ αἱ κυστικαὶ τοῦ ἡλίου ἀκτίνες ἐπέβαλλον τὴν ἀναζήτησιν δροσερᾶς ἀτμοσφαιρας. Πλὴν τούτου δὲ καὶ τὸ γλυκὺ θάλλπος τῆς ἐλευθερίας γαλουχοῦν τὴν ζωηρὰν καὶ εὐέλπιδαν νεανικὴν ἡλικίαν ὑπεμίνησκεν αὐτῇ τὰ ἐνδοξα ἱστορικὰ τοπία καὶ ἐπέβαλλε τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν. Διὸ καὶ εὐάριθμος ὄμιλος ἐκκινῶν ἐν Ροδοβανίῳ κατὰ μῆνα Ἰούλιον τοῦ 1903 καταφθάνει εἰς Ἄγιον Εὐέρην.

Ἡ γενομένη ἐνταῦθα μετὰ καὶ ἑτέρου τοῦ ὁμίλου μέλους, ἐκ Κανδάνου προσερχομένου, συνάντησις καὶ ἡ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐπιστηθίου φίλου φιλοξενία, οὗτινος τὴν μητέρα κατεῖχε φανταστικὴ τις ἀσθένεια, προσεκάλεσε ζωηρὰν συγκίνησιν, φαιδρότητα καὶ ἀστεϊσμούς καὶ ἀνεκάλεσεν ἀκουσίως εἰς τὴν μνήμην μας τὰς ἀρχὰς τῆς οἰχομένης μεγαλομάρτυρος γενεᾶς, εἰς τὴν ἀνήκε καὶ ἡ πάσχουσα, καὶ εἰς τὰς ὑποίας αὕτη στερεῶς ἐμμένει προσκεκολλημένη ἐναντίον τῶν φώτων τῶν νεωτέρων χρόνων. Τὸν ὕπνον κατόπιιν τοῦ κόπου τῆς ὁδοπορίας ἐδέχθημεν, τῇ αἰτήσῃ μας, ὑπὸ τὸ ἀδαμάντινον στρέωμα, τὸν ἐλαφρότατον ψίθυρον τοῦ ἐναντι μεγαλοπρεποῦς δάσους, τὸ ἀμυδρὸν τῆς τρεμισβενούσης λυχνίας φῶς καὶ τὰ βαυκακλίσματα τῶν τέρψεων τῆς ἐκδρομῆς.

Σπουδάζοντες, ὅπως ἔσον τάχιον φθάσωμεν εἰς τὸ ἱστορικώτατον ὄροπέδιον «Ὀμαλὸς» ἀρυπνίσθημεν περὶ τὴν χαρουργὴν καὶ πάραυτα παρασκευασθέντες, βαινόμεν δι' ἀνηφορικῆς κοπιώδους πορείας, ἣν ποικίλλουσι διάφοροι διηγήσεις καὶ θεάματα ἱστορικῶν μερῶν καὶ φυσικῶν θέσεων ἐκτάκτου μεγαλοπρεπείας. Ὑπερβάλλει πάντα ἡ θαυμασία φάραξ, τὸ κοινῶς «Ἄγιερηνιώτικο φαράγγι» τὸ κρησφύγετον τοῦτο τῆς Κρητικῆς ἐλευθερίας, ἐν ἣ ἀλλίστα διακρίνονται ἐτι ἐν εἶδει οἰκίσκων τὰ λημέρια τῶν ἀδουλῶτων τοῦ Σελίνου τέκνων, καὶ καταφθάνομεν εἰς «Ἄγιον Θεόδωρον» (ἡρσιπωμένον ναὸν πρὸς τὴν δυτικὴν πύλιν τοῦ Ὀροπεδίου), ὁπόθεν ἤρξατο φαινόμενον τὸ μαγικὸν ὄροπέδιον περιβαλλόμενον κύκλῳ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν οἰκίσκων του καὶ τῶν ὑπερφάνων κορυφῶν του. Περὶ ὧραν τῆν π. μ. εὐρισκόμεθα πρὸ τοῦ οἰκίσκου πελωρίου κατὰ τὸ σῶμα καὶ ἀνυπερβλήτου περὶ τὴν εὐτραπελίαν καὶ ἀστεϊσμούς Ἄγιερηνιώτου παρασχόντος ἡμῖν πατριαρχικώτατα τὰς πρώτας περιποιήσεις καὶ τὰς πρώτας περὶ ἐγκαταστάσεως ὁδηγίας.—Μετὰ τὴν ἐν προχείρῳ λειτουργοῦντι πανδοχείῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ζωηροῦ καὶ εὐθύμου νεανίου ἐγκατάστασιν καὶ παρρηγιαν τροφίμων, ἅτινα ἐν ἀφθονίᾳ εὐρίσκονται, παρεδόθημεν εἰς ἀνάπαυσιν ὑπὸ τὸν ἤχον ἐγγχωρίων ὀργάνων (λύρας καὶ λαγούτου), τονισάντων θαυμασίως τὴν «Ὀλονυκτὰ

τῆς Κρήτης». Στιγμαὶ μαγείας καὶ πλημμύρα αἰσθημάτων διεδέχοντα ἄλληλα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ, συμφυρμὸι ἰδεῶν ἐπακολουθοῦσι καὶ ἐνῶ ἐν τῷ νῷ ἀντιπαρέρχονται αἱ μορφαὶ τῶν διαφόρων ἡρώων τῶν διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἐργασθέντων καὶ ἡ δραματικὴ ἱστορία τοῦ Ὀροπεδίου, τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς ὑγραίνουσι τοὺς ὀφθαλμούς. Τὴν ἀνάπαυσιν διεδέχθη τὸ γεῦμα. Μετὰ τοῦτο ἡ δροσερότης τοῦ κλίματος διαχέουσα τὴν ζωὴν καὶ διαυγάζουσα τὴν φαντασίαν κατηγάκαζε τὸ πνεῦμα εἰς ἐρεῦνας. Καὶ δὴ περὶ τὴν ἡν μ. μ. ἀρχόμεθα τῆς ἐπισκέψεως τῶν κυκλοτερῶς τοῦ Ὀμαλοῦ οἰκίσκων. Διερχόμεθα ἀπὸ Ρεβετσᾶ καὶ σταματῶμεν πρὸ τῶν θαυμασιῶν βόθρων δι' ὧν διοχετεύονται τὰ ὄμβρια ὕδατα, θαυμάζομεν τὴν λαμπρὰν ἀληθῶς καλλιέργειαν τῶν γεωμήλων ὑπὸ τῶν Λακκιωτῶν, τὰ διάφορα ποιμνιοστάσια μετὰ τῶν περιβάλλοντων καὶ φθάνομεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Ἀναγινώσκομεν τὴν ἀνωθὶ τῆς θύρας ἀναθηματικὴν πλάκην, δείγμα ἐξόχου εὐσεβείας καὶ πίστεως τῶν μεγαλοφύχων τῶν Λάκκων τέκνων καὶ παρατηροῦμεν τὸ παρ' αὐτὸ μέγαρον τοῦ ἐνδόξου Ἀρχηγοῦ Χατζῆ—Μιχάλη, δείγμα λαμπρῶν προσόδου καὶ ἐκπολιτισμοῦ. Ἐκείθεν διερωτῶντες ὁδηγοῦμεθα εἰς τὸν ὑποδειγματικὸν κήπον τοῦ ἀρχηγοῦ ἐνθα πολλὰ τὰ ἐκπολιτιστικὰ παρατηροῦνται καὶ ἐνθα ἐπιδαφίεσονται ἡμῖν αἱ δυνατὰ περιποιήσεις ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ αὐτοῦ. Νοτίως στραφέντες διερχόμεθα τὰς συστάδας τῶν πελωρίων ἀχλαδῶν, ὧν ὁ ἐγκεντρισμὸς ἤρξατο ἐν σμικρῷ ὅλῳ κλίμακι συναντῶμεν πλεῖστα ποίμνια καὶ φθάνομεν εἰς Ξυλόσκαλον. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς φύσεως ἀποβαίνει ἀπερίγραπτος ἀλλὰ καὶ τρομερά. Ἡ χαράδρα ἀκαταμέτρητος, ὁ Βολακκιᾶς ὑπερῷος, ὁ κρημνὸς τοῦ Ξυλοσκάλου τρομώδης, τὰ δάση μυστηριώδη! Ὁ τρόμος μέλους τοῦ ὁμίλου ἐπιβάλλει τὴν ἐναρξιν τῆς ἐπανόδου, ποικίλομένης ὑπὸ φσμάτων καὶ γυμνασιῶν καὶ περὶ ὧραν τῆν μ. μ. εὐρισκόμεθα εἰς τὸν Σταθμόν, ὁπότε οἱ ἐν αὐτῷ ἐξήρχοντο πρὸς ἀναζήτησιν ἡμῶν, ἀπρόοπτόν τι διὰ τὴν βραδύτητα ὑποπτευθέντες.

Τὴν ἐσπέραν μετὰ τὸ δεῖπνον νέα μαῶς ἀνέμενον τέρψεις. Νέοι εὐσταλαεῖς, βασιλεῖς τῶν ὀρέων ὑπὸ τὸν ἤχον τῆς μαγικῆς λύρας καὶ τοῦ αὐλοῦ καὶ τὸ φῶς τῶν καιομένων δάδων, ἐχόρευον τοὺς ἐθνικούς μας χοροὺς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Ἡ τῆς ἡμέρας κόπωση κατέστησε τὸν ἐν τῇ ἀπερίττῳ ἐκ θυμῶν κλίνῃ ὕπνον βαθὺν καὶ ἀναπαυτικώτατον.

Τὴν ἐπομένην ἐθεωρήθη καλὸν νὰ ἐξευρεθῇ ὁ κατάλληλος ὁδηγὸς διὰ τὴν ἀνὰ τὰ ὄρη πορείαν, ὅπερ καὶ κατωρθώθη, ἐξευρεθέντος ὡς τοιοῦτου τοῦ Γέρω Λύκου τῶν βουνῶν καὶ πλαιμαχοῦ ἀγωνιστοῦ Ἐμμανουὴλ Μαυροβουνιώτου καὶ ἀποφασισθείσης τῆς πορείας διὰ τὴν προίαν τῆς ἐπομένης. Μετὰ μακρὰν ἀνάπαυαν ἤρξαμεθα τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἐν τῷ

νοτιοδυτικῶν μέρει συνοικισμῶν τῶν Σελωνιωτῶν μέχρι τοῦ «Χαλάρου» ἐνθα οἱ εὐφρεῖς ἀστεῖσμοί τῶν δύο ἀταράχων καὶ ἠλιοκαῶν γερόντων μας οὐκ ὀλίγους προεκάλεσαν γέλωτας. Ἰστάμεθα αἰφνης πρὸ τῆς Πηγάδας (φρέατος ὑπερμεγέθους δι' ἀγγαρείας κτισθέντος) καὶ ἀνεμιμησόμεθα τῶν μαύρων τῆς δουλείας (γιαντισσαρισμοῦ) χρόνων.

(Ακολουθεῖ)

Μ. Μ. ΚΑΤΖΗΜΙΝΕΛΑΚΗΣ

Ἐκδότης

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΤΟΥ 20^{ΟΥ} ΑΙΩΝΟΣ

Μὰ τάγια ὀνόματα, ποῦγραψαν δέκα στῆλαι,
μὰ Λέοντα τὸν λίθινον, ποῦστησαν Θερμοπούλαι,
μὰ τοὺς ἰστούς τοῦ Ἑλλανος Σαλαμινίου σκάφους
θὰ σέβωμαι τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς προγόνων τάφους.
Μὰ τὸ βραβεῖον, τὸ βαφὴν μ' αἶμα τῶν Πλαταίων,
μὰ τῆς Μυκάλης τὰ νερά μὰ Κίμων' Ἀθηναῖον,
μὰ φωτοσπόρα δόρατα Ἀσίας στρατηλάτου
θὰ διαφυλάξω τὴν τιμὴν, ποῦχεν ἡ στρατιά του.
Μὰ Κωνσταντίνου ἐνδοξον αἰμοσταγῆ θυσίαν,
ναὶ μὰ τὴν στάκτην τῶν ὀσῶν τῆς Πάργας τὴν τιμίαν,
μὰ τοῦ Ζαλόγγου τὸν χορόν, τὸ Κοῦγγι τοῦ Σουλίου,
θὰ πολεμῶ ἀμείλικτος Ὀσμάνον διὰ βίου.
Ναὶ μὰ τοῦ φόνου τὴν σκιάν τοῦ Παραδουναβείου,
μὰ ἑκατόμην ἱερὰν τὴν τοῦ Δραγατσανίου,
μὰ φυλακὴν τοῦ ἀρχηγοῦ, μὰ τὴν μονὴν τοῦ Σέκιη
Γούρκου θὰ ρίπτω μὲ σπαθὶ καὶ Σλαῦον μὲ τουφέκι.
Μὰ Πατριάρχου τὸ σχοινὶ τοῦ πύμπτου Γρηγορίου
Ὅσογον θὰ γίνω νὰ τρυγῶ τὰ σπλάγγνα τοῦ Θηρίου.
Ναὶ μὰ τοῦ Διάκου τὸ σουβλί, μὰ τῆς Γραβιάς τὸ

[χάνι,

μὰ τοῦ Μιαούλη τὸ πανί, μὰ Μάρκου γιαταγάνι,
μὰ τὸ καπνώδες σπήλαιον τὸ τοῦ Μελιδονίου
θὰ πολεμῶ μετὰ θυμοῦ καὶ μίσους αἰώνιον.
Μὰ τοῦ Κανάρη τὸν δαυλόν, μὰ τῶν Παρῶν τὸ χῶμα,
ναὶ μὰ τὸ Μεσολόγγιον μὰ τοῦ Καψάλη τὸ μῦμα
μὰ τὰ τσαρούχια τῶν Κλεφτῶν Ὀλύμπου καὶ Ἀγρό-

[φῶν,

ναὶ μὰ ἐκεῖνο ποῦ καλοῦν Καραϊσκάκη τάφον,
μὰ τ' Ἀρκαδιοῦ τὴν ἀστραπὴν, μὰ τὴν φρικτὴν θυσίαν,
θὰ διαφυλάξω ἀμείωτον τὴν δόξαν καὶ θρησκείαν
τὰ παλαιὰ μας τρόπαια καὶ ὄπλα θὰ τιμῶσω
κ' ἐνδοξότεραν τὴν φυλὴν ὀπίσω μου θ' ἀφήσω.

Ἡράκλειον 12 Μαΐου 1907

Δ. Γ. ΧΑΡΕΤΗΣ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Γρήγορα ἀπόστρες καρδιά καὶ θέλεις νὰ πλαγιάσῃς
στοῦ τάφου τὸ τοισκότεινὸ καὶ μαυρισμένο χῶμα,
ὅσῳν κόσμον καὶ ἂν ἐξῆσες χωρὶς κἀν νὰ γελάσῃς,
ψυχὴ μὴν ἀπελπίσῃσαι, καρδιά μου βιάσθ' ἀκόμα.
Ξέρω τί θέλεις, τί ζητᾷς· κάποια οὐράνια κάλλι,
ποῦ κάποτε σὲ πλάνεσαν καὶ σ' εἶχαν μαγεμένη·
τὰ προῦτά σου τὰ ὄνειρα γυρεύεις ναῦρης πάλι,
μὰ κείνα πλέον πέρασαν βιάστα καρδιά καίμηνι.

Ἅγιον Πνεῦμα (Λάμπης)

Λευκωρεῖτης

ΣΧΟΛΗ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς
νυκτερινῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἣν διατηρεῖ ὁ παρ'
ἡμῖν φιλολογικὸς Σύλλογος «Χρυσόστομος» παρῶσι τῶν
κ. Συμβούλων Χ. Φανδρίδου καὶ Ἰ. Σαουνάτσου, τοῦ Θεοφ.
Ἐπισκόπου Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Νικηφόρου,
τῶν παρ' ἡμῖν καθηγητῶν καὶ λογίων. Οἱ μικροὶ βιο-
παλαισταί, οἵτινες ἐνωρὶς ἀνευ ἠθικοῦ ἔρματος καὶ ὑγιῶν
ἀρχῶν ἀναμιγνύονται ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀσφαλῶς θὰ κατήν-
των ναυαγοὶ τοῦ βίου καὶ σαπρὰ μέλη τῆς κοινωνίας. Τὰ
ὀλίγα γράμματα δι' ὧν ἐφοδιάζονται ἐν τῇ σχολῇ ταῦτη
καὶ ἣ ἐν γένει ἠθικοπλαστικὴ αὐτῶν μόρφωσις ἀντιρρήτως
παρέχουσιν αὐτοῖς ἱκανὰς δυνάμεις ἵνα ἀντέχωσιν εἰς τὸν
ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ διασωθῶσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀπω-
λείας. Πόσῃν ἐπίδρασιν ἐξήσκησαν τὰ γράμματα ἐπὶ τῶν παι-
δῶν τούτων ἔβλεπέ τις εὐκόλως ἐπὶ τῶν φυσιογνωμιῶν αὐ-
τῶν, αἵτινες προέδιδον ἀγαθὴν ψυχὴν καὶ ἀπαλὴν καρδίαν.
Ὅπου ἐλειτούργησαν τοιαῦται σχολαὶ ἔσχον ἀπροσδόκητα
ἐπωφελεῖ ἀποτελέσματα καὶ ὑπεστηρίχθησαν ἐκθύμως ὑπὲρ
τῆς κοινωνίας. Παρ' ἡμῖν ὁ σύλλογος «Χρυσόστομος» μὲ τὰ
γλίσχρα μέσα, τὰ ὅποια διαθέτει, πράττει ἔργον ἀνώτερον
τῶν δυνάμεών του καὶ ἂν μὴ τὸ φιλοπρόσθεον αὐτοῦ Διοικη-
τικὸν Συμβούλιον κατέβαλλεν ὑπερανθρώπους προσπάθειαις
ὑπὲρ αὐτῆς θὰ ἔπαυεν ὑφισταμένη πρὸς ἀνυπολόγιστον ζη-
μίαν τῆς κοινωνίας.

Ἐκφράζοντες τὰ συγχαρητήριά μας τῷ κ. Προέδρῳ τοῦ
Συλλόγου, τῇ Κοσμητεῖᾳ καὶ Διευθύνσει τῆς σχολῆς εὐχό-
μεθα ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον μετὰ τῆς αὐτῆς ζήσεως φρον-
τίσῃσι διὰ τὴν διατήρησιν καὶ πρόσθεον τῆς σχολῆς ταύτης.

Ἀχαΐος

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Θέλων τίς ποτε νὰ ἐκδώσῃ μίαν πραγματείαν, ἐπορεύθη
εἰς ἓνα τυπογράφον καὶ δούς αὐτῷ τὸ χειρόγραφον εἶπεν, ὅτι
ἐπεθύμει νὰ ἔχῃ αὐτὸ ἐκτετυπωμένον ἐντὸς μίας ἑβδομάδος.
Ἄφου ὁ χρόνος οὗτος παρήλθε μετέβη παρὰ τῷ τυπογράφῳ
καὶ ἐζήτησε τὸ βιβλίον. Ἄλλ' ὁ τυπογράφος, ὅστις κατὰ τὸν
προσδιορισθέντα χρόνον εἶχε νὰ ἐκτελέσῃ πολλὴν ἐργασίαν,
δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ βιβλίον καὶ εἶπεν ἕνεκα τούτου
εἰς τὸν πελάτην του, ὅτι ὠρισμένως ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τοῦτο
ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ πελάτης δὲν παρεδέχετο
τοῦτο καὶ δὴ ἤρξατο νὰ γογγύζῃ, εἶπεν ἐπὶ τέλους πρὸς αὐ-
τὸν ὁ τυπογράφος: Ὁ ἀθάνατος Ὅμηρος εἶχεν ἐπὶ χιλιάδας
ἐτῶν περιμενῆ ἕως οὐ ἐξετύπωσαν τὰ ἔργα του, διὰτὶ καὶ
ὑμεῖς δὲν ἔχετε ὑπομονὴν διὰ τρεῖς μόνον ἡμέρας;

*

Εἰς ταξιδιωτικῆς διηγεῖτο μίαν ἐσπέραν σοβαρῶς ἐν τινι
συναναστροφῇ, ὅτι εἶχε κάμη πολλὰ ταξείδια καὶ ὅτι μετὰξὺ
ἄλλων σπανιοτήτων ἀπῆλτησε μίαν, ἧς οὐδεὶς ἀκόμη συγγρα-
φεὺς ἐποίησε μνησίαν. Τὸ θαῦμα τοῦτο ἦτο, ὡς αὐτὸς εἶλεγεν,
ἐν τοσοῦτῳ μέγῃ καὶ χονδρῶν λάχανον, ὥστε πενήτην καλῶς
ὀπλισμένοι ἵππεις ὑπὸ ἐν τῶν φύλλων του θὰ ἠδύνατο ἐν

παρατάξει νά ἴστανται καί νά γυμνάζωνται. Εἰς τῶν περισταμένων οὐδεμιᾶς ἀπαντήσεως ἔκρινεν ἀξίαν τήν ὑπερβολήν ταύτην. ἄλλ' εἶπε μετὰ τῆς μεγαλύτερας ἡρεμίας, ὅτι καί αὐτός εἶχε ταξιδεῦσθαι καί ὅτι φθάσας εἰς τήν Ἰαπωνίαν πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν του εἶχε ἴδῃ, ὅτι πλείονες τῶν τριακασίων λεβητοποιοὶ εἰς ἓνα τεράστιον λέβητα εἰργάζοντο, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πλείονες τῶν ἑκατῶν ἀνθρώποι ἦσαν ἀπησχολημένοι, ὅπως γινώσκωσιν αὐτάν. «Τί ἤθελον λοιπὸν μετ' τὸν τεράστιον τοῦτον λέβητα νά κάμωσιν», ἠρώτησεν ὁ ταξιδιωτής. «Ἦθελον νά βράσωσιν ἐντὸς αὐτοῦ τὸ λάχανον, περὶ οὗ πρὸ μικροῦ ὠμίλησατε», ἀπεκρίθη οὗτος.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ) ὑπὸ ΝΙΚ. Α. ΠΑΠΑΔΑΚΗ ἀκροῦρου

*

Τὰ ἔθιμα τῶν ἀγρίων εἶνε κράμα βραβρότητας καὶ ἀθωότητος. Ἡ φαντασία εἶνε δύσκολον νά συλλάβῃ πᾶν ὅ,τι ἀπαντάται κατ' ἔθιμον καὶ παραδόσιν παρὰ τοῖς ἀπολιτίστοις ἐκείνοις λαοῖς, οἵτινες κατέχονται ὑπὸ τοῦ φόβου πρὸς τὸ ἄγνωστον, τὸ ὅποιον διὰ τῆς λατρείας τῶν προσπαθεῦσι νά ἐξελθῶσιν. Ἐνταῦθα ἡ ἀγριότης τῶν συνδυάζεται μετὰ τρυφερῶν αἰσθημάτων, καὶ τὰ σκληρὰ πάθη τῶν ἀναμιγνύονται μετὰ γλυκύτητος ἀκατανοήτου εἰς ἡμᾶς τοὺς πεπολιτισμένους λαοὺς.

Παρὰ τοῖς Ὀγδεδαί, ἅμα τις ἀσθενήσῃ, ὁ τρόμος καταλαμβάνει τοὺς οἰκείους του. Ἦτο πρὶν ἢ ἀσθενήσῃ ἀκίνδυνος, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀσθενήσῃ, ἀπεβαίνει ἐπιφόβος, διότι προκαλεῖ τὸν θάνατον, τὸν ὅποιον ὁ ἀγριος φοβεῖται ὑπερβαλλόντως. Πρὶν ἢ ἐκπνεύσῃ ὁ ἀτυχὴς ἀσθενής, ρίπτεται εἰς τάφρον, ἀφ' ἧς δὲν θά ἐξέλθῃ πλέον. Τοῦτο δὲ ἐκτελεῖται παρὰ τῶν οἰκείων του, οἵτινες ἀπρὸ αὐτοῦ τὸν καταδαραθρῶσιν, φεύγουσι προτροπάζον καὶ στρέφονται νά ἴδωσιν ἂν ὁ ἐκπνέων τοὺς καταδιώκῃ.

Τὰ τέκνα ἔχουσι σχετικῶς μεγαλειτέραν στοργήν, ὅταν πρόκειται περὶ ἀποθανόντος πατρός, χρηματίσαντος γενναίου πολεμιστοῦ. Τὸν ἐξαπλοῦσιν ἐπὶ κλίνης ἐξ ἀρωματωδῶν χόρτων, ὅπως κοιμηθῇ ἐν εἰρήνῃ· ἀλλ' ἡ κλίνη αὕτη στηρίζεται ἐπὶ κρανίων τῶν συζύγων του (πρὸς ἅρα γε;) αἵτινες ἐστραγγαλίσθησαν ἅμα τῇ θανάτῳ του πρὸς τιμὴν του.

Οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Αὐστραλίας ἀποφεύγουσι νά προφέρωσι τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ τῶν, διότι φοβοῦνται μὴ τοὺς ἀκούσῃ! Τὸ σῶμά του ἐνταφιάζεται ἀκέφαλον, διότι τὸ κρανίον του θά χρησιμεύσῃ ὡς ποτήριον εἰς τοὺς ἐπιζῶντας συγγενεῖς, οἵτινες θά πίνωσιν ἐξ αὐτοῦ εἰς ἀνάμνησίν του.

Ἐνίοτε συμβαίνει ὁ ἀγριος νά πωλῇ τὸ κρανίον τῆς μητρὸς του ἀντὶ ὀλίγου καπιτοῦ!

Οἱ Καγιαδάβα καὶ οἱ Χουάσαι δεικνύουσιν ἰδίαν δυσπιστίαν εἰς τὰ πτώματα. Κλείουσι πάσας τὰς ὁπὰς τοῦ σώματος, ὀφθαλμοὺς, ὠτα, κλπ. ἐκ φόβου μὴ ἐξέλθῃ ἐκείθεν ὁ θάνατος!

Οἱ Ἀραγουάνοι τῆς Χιλῆς ἀκολουθοῦσι τὸν νεκρὸν, φέροντες σάκκον θερμῆς τέφρας, ἣν διασκορπίζουσι καθ' ἑδὸν ὅπως ὁ θάνατος ἐπιστρέφωσιν κατὰ τοὺς πόδας! Οἱ δὲ Τογγιλοέζοι ἀποκλείουσι τὸν ὄρομον δι' ἀκανθῶν καὶ τριβλῶν.

Τὰς κηδείας τῶν Πολυνησίων ἀκολουθοῦσι χοροὶ καὶ ὄρουαί, κατεσχίζουσι δὲ τὰς σάρκας τῶν διὰ κτενίων, κατεσκευασμένων ἐκ τῶν σιαγόνων ἀγνώστων εἰς ἡμᾶς θηρίων, καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ αἷμα ρεῖει κρουνηδὸν ἀπὸ τῶ σῶμά των.

Πολλοὶ Ἀφρικανοὶ τῶν Δυτικῶν ἀκτῶν ἀπρὸ σφάξεωσι τὰ ζῶα καὶ στραγγαλίσωσι τὰς συζύγους τοῦ ἀποθανόντος καταστρέφουσι ἐκ θεμελίων καὶ τὰς καλύβας του.

Εἰς τὰς Ἀνδαμάνας νήσους οἱ συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Ἑβραῖοι, καλύπτουσι τὴν κόμην τῶν δι' ἀργιλλώδους κόλλας καὶ τὴν ἀργιλλὸν αὐτὴν διατηροῦσιν ἐπὶ ἓν ἔτος.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) ὑπὸ Ν. ΚΑΡΔΑΤΑΚΙ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΓΝΩΜΙΚΑ

1) Ἡ ἐλευθερία παρὰ λαῶ ἀπαιδαγωγίῳ εἶνε φοινικὸν ὄπλον εἰς χεῖρας παράφρονος. (Δρόζ)

2) Οὐκ ἔστι περὶ ἑαυτοῦ ἀν' ἀειότερον βουλευσάτο ἄνθρωπος ἢ περὶ παιδείας ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων. (Πλάτων)

3) Παίζοντες οὐ μανθάνομεν, μετὰ πόνον γὰρ ἡ μάθησις.

4) Ὁ πολλάκις ἐννοοῦμεν (ἐν τῷ ἔχομεν) ταχὺ ἀναμιμησκόμεθα. (Ἀριστοτέλης)

5) Ἡ μουσικὴ πρὸς ἀρετὴν τι τείνει. (τοῦ αὐτοῦ).

6) Ἐκ προγινωσκομένων πᾶσα διδασκαλία. (τοῦ αὐτοῦ).

7) Πλείονα μανθάνει ὁ ἄνθρωπος κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἢ μετὰ ταῦτα κατὰ τὰ τρία Ἀκαδημαϊκά. (Ι. Παῦλος)

8) Ἐποπτεῖαι ἀνευ ἐννοιῶν εἶναι τυφλαί. (Κάντιος)

9) Ὁ παῖς κέκμηται γνώσεις, οὐχὶ διότι αὐτῷ αἰτιαται μεταδίδονται ἀλλὰ διότι δι' ἑαυτοῦ αὐτὰς ἐποπίατο. . . . Ἄν ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ ἐνιδρυθῇ ἡ ἀθηνεία ἀντὶ τοῦ λογικοῦ, δὲν θά μεταχειρίζηται πλέον τὸ λογικόν· θά εἶνε δὲ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι μόνον τὸ παίγιον τῶν ἄλλων. (Ρουσσὸ)

10) Ἐὰν γράφῃς ὅπως ὀμιλεῖς, θά γράφῃς ὄραϊα.

(Λέσσαιγγ)

11) Τὸ χεῖριστον τῶν σφαλμάτων τῆς διδασκαλίας εἶναι τὸ νά εἶναι αἰτη ἀνισαρά, ἀηδής. (Ἐρβ. Σπένσερ)

12) Ἡ ἀγριότης γεννᾷ ἀγριότητα καὶ ἡ ἡμερότης ἡμερότητα. (τοῦ αὐτοῦ)

13) Ὅστις τὸ ὕψ' αὐτοῦ μεμαθημένον διασώζει καὶ προσπαθεῖ νά ἐπεκτείνῃ, οὗτος διαφέρειν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔχει.

(τοῦ αὐτοῦ)

14) Τὸ διαφέρον δὲν εἶναι μόνον ἡ κλίσις εἰς τὸ νά ἀκροώμεθα περὶ τινος πράγματος, ἀλλὰ καὶ ἡ προθυμία εἰς τὸ νά λῶμεν ζητήματα εἰς τοῦτο ἀναφερόμενα. Τὸ διαφέρον εἶναι ἀεινεύργεια. (Ζίλλερ)

15) Πᾶσα ἐννοία, ἣτις δὲν ἀπορρέει ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων εἶναι τι, ὅπερ θολώνει τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν καὶ ἐπιχύνει ἐπὶ τῶν πραγμάτων οὐχὶ φῶς ἀλλὰ σκότος.

(Βάζον)

16) Ὁρθή, φυσικὴ καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς ψυχικοὺς νόμους μέθοδος εἶναι μόνον ἡ ἐκ τῆς αὐτοψίας πρὸς τὴν ἐννοίαν. (Πεταλότση)

17) Ἄν τὰ τέκνα σου κάμῃς προώρως νοήμονα, γενήσονται ταχέως βλάκες. (Σάλτσμανν)

18) Ὁ μὲν κέντρον δεῖται, ὁ δὲ χάλινος. (Κικέρων)

19) Ἡ μουσικὴ ἀποδιώκει τὸν διάβολον. (Λούθηρος)

20) Ὁ ἄνθρωπος ὅστις δὲν ἀρέσκειται εἰς τὴν μουσικὴν, δὲν δὲν συγκινεῖ ἡ ἁρμονία μουσικῶν τόνων καλῶν εἶναι κατ' ἀλλήλους εἰς προδοσίαν, ληστειαν καὶ μοιχῆριαν.

(Σαικπέιρος)

21) Ὡς τὴν ὑψίστην, ἀνωτάτην διδακτικὴν ἀρχὴν ἐθεώρησα τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐποπτείας, ὡς τοῦ ἀπολύτου θεμελίου πάσης γνώσεως. (Πεταλότση)

22) Τὸ παράδειγμα λαλεῖ ἐδγλωπτότερον πάσης διδασκαλίας. (Νειμέιερ)

ΝΙΚΟΛ. ΚΟΥΤΙΜΟΣ

δημοδιδάσκαλος

ΛΑΧΕΙΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπὸ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξάγεται ὅτι τὸ Δημ. χρέος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 31 Δεβρίου 1906 ἀνῆρχετο εἰς φρ. χρ. 725,608,000 καὶ δρ. 169,268,971,29.

Τῷ 1898 ὅτε ἤρξατο λειτουργοῦσα ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τὸ Δημ. χρέος μετὰ τῶν συνομολογηθέντων μετὰ ταῦτα δανείων ἀνεβιδάζετο ἐν συντάμῳ εἰς φρ. χρ. 757,624,500 καὶ δρ. 185,600,237 ἤτοι παρουσιάζεται ἐλάττωσις ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου ἐκ φρ. χρ. 32,016,500 καὶ δρ. 16,331,265,71.

Ἡ εἰσαγωγὴ ἀπάντων τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν 12 μηνῶν τοῦ 1906 ἀνῆλθεν εἰς δρ. 143,451,405, ἡ δ' ἐξαγωγὴ 118,057,161. δρ. ἔναντι, 83,860,639 δρ. κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ 1905.

Τέλη εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν τετάρτην τριμηνίαν τοῦ 1906 ἐν συνόλῳ 12,457,290, κατὰ τοὺς 12 μῆνας 43,695,316 ἔναντι ἐν συνόλῳ 37,431,551 τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1905.

ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἀπὸ 1 Ἰαν. 1907 μέχρι 30 Ἀπριλίου ἡ εἰσαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 2,152,414,000 φρ. ἔναντι 1,957,613,000 τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ 1906.

Ἡ ἐξαγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 1,854,009,000 φράγκα, ἐν αὐτῇσει κατὰ 181,372,000 φρ.

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Αἱ ταμειακαὶ εἰσπράξεις κατὰ τὸν μῆνα Ἀπριλίον ἀνῆλθον εἰς 53,260,591 δολάρια, καὶ αἱ δαπάναι εἰς 48,072,000 δολάρια.

ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Αἱ ταμειακαὶ εἰσπράξεις Ἀπριλίου ἀνῆλθον 68,199,880 πεσέτας ἐπὶ ἐλάττων κατὰ 105,985 πεσέτας τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς 1906

Διὰ τοὺς 4 πρώτους μῆνας τοῦ 1907 αἱ εἰσπράξεις βεβαίωσιν ἐλάττωσιν κατὰ 17,185,671 πεσεταιῶν.

ΒΕΛΓΙΟΥ

Ἡ εἰσπραξις τῶν ἀμέσων φόρων κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ 1907 ὑπῆρξεν φ. 271,038 ἔναντι 289,897 τῆς ἀντιστοίχου περιόδου 1906.

ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑΣ

224 σειρὰ ^{19 Μαΐου} _{1 Ἰουνίου} 1907

Ὁ ἀριθμὸς 1,591,694 κερδίζει 300 χιλ. ἢ 1,203,941, 25 χιλ. σὲ 1007815, καὶ 1199409, 10 χιλ. Οἱ 656830, 715671, 895632, 1409098, 1362911, 1907460 κερδίζουν 2 χιλιάδ. 1343, 141313, 203596, 203598, 298829, 769035, 1203942, 1236384, 1309136, 1710444, 1763715, 1971705, κερδίζουν 1250δρ. Οἱ 61751, 162022, 247035, 275983, 385417, 395218, 413529, 523379, 590630, 624383, 668180, 842652, 864091, 996585, 1049182, 1064701, 1419613, 1421516, 1543385, 1603621, 1619633, 1622, 331, 1671245, 1711343, 1798139, 1894618, 1908018, 275985, ἀνὰ 1000 δρ.

Σημ. Ἐτεροὶ 900 ἀριθμοὶ ἐκλήρωθησαν πρὸς 400 φρ. ἕκαστος. Οἱ φίλοντες νὰ βεβαιωθῶσιν ἐὰν ἐκέρδισαν ἢ ἀποστρέψωσι πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν.

ΚΤΗΜΑΤ. ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

274 Κλήρωσις τῆς 2)15 Μαΐου 1907

Ὁ ἀριθ. 126587 ἐκέρδισε 50000 δραχμάς. Οἱ ἐξῆς 25 ἀριθμοὶ ἐκέρδησαν ἀνὰ φρ. χρ. 1000 ἕκαστος. 2258, 9431, 17891, 22417, 31237, 32193, 47472, 61081, 65333, 95304, 144070, 166772, 168771, 186772, 201726, 214284, 220702, 286676, 255055, 292544, 299130, 312684, 316020, 317040, 350345

53η Κλήρωσις 1903

Ὁ ἀριθ. 708869 φρ χρ. 50000

Οἱ ἐξῆς 25 ἀριθ. ἐκέρδησαν ἀνὰ φρ. χρ. 1000 ἕκαστος 404348, 432894, 450483, 453106 489302, 505221, 515753, 516111, 537441, 538515, 587037, 591117, 600691, 607847, 611250, 612279, 632149, 647232, 657602, 691363, 706499, 736647, 741802, 788631, 796280.

ΠΟΛΕΩΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

142α Κλήρωσις τῆς 7)20 Ἀπριλίου 1907

Ὁ ἀριθμὸς 818,350 ἐκέρδισε φράγκα χρυσᾶ 100,000
 * 379,108 * * * 50,000
 * 494,277 * * * 50,000

Οἱ ἐπόμενοι 10 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ 10000 φρ. χρ. ἕκαστος. 401301, 927596, 440170, 1054343, 571070, 1071294, 77930, 1093475, 867341, 1294333

Οἱ δὲ ἐπόμενοι 75 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ 1000 φρ. ἕκαστος.

6819, 140207, 176768, 226944, 369124, 445514, 535435, 731888, 810819, 915891, 1003551, 1053335, 1093477, 1170346, 1252941, 7177, 168936, 194271, 268244, 869 129, 486041, 538270, 742214, 816506, 932209, 1009312, 1074788, 1105534, 1182345, 1252949, 82002, 168938, 194884, 281739, 369683, 521484, 714881, 756197, 853-304, 948741, 1015294, 1083364, 1105538, 1128421, 152-982, 88701, 168940, 200937, 328103, 401304, 527609, 719886, 756768, 878477, 948743, 1022556, 1086004, 1143965, 1201369, 1263698, 102822, 169998, 213887, 328110, 414185, 528745, 730710, 810818, 878480, 901-198, 1031326, 1087379, 1152412, 1213009, 1267902.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ ὁμολογίαι παντὸς εἴδους καὶ πωλοῦνται τοιαῦται τοῖς μετρηταῖς.

ΕΞΑΡΓΥΡΩΝΟΝΤΑΙ τοκομερίδια Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ὁμολογιῶν.

ΕΞΕΛΕΓΧΟΝΤΑΙ οἱ ἀριθμοὶ τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὰς διαφόρους κληρώσεις. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς ἡ ἐξέλεξις γίνεται δωρεάν, διὰ τοὺς λοιποὺς ἐπὶ ποσοσταῖς ἐπὶ τῶν κερδῶν. Διὰ πᾶσαν τραπεζιτικὴν καὶ χρηματιστικὴν ἐργασίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» Χανιά.

Ἀνταλλάσσω Κάρτ-ποστάλ.

Ἐλευθεροῦς poste restante, Ρέθυμνον

LE RESTAURATEUR DE LA SANTÉ. Ὁ ἀνακαταστής τῆς υγείας. Τοιοῦτον τίτλον φέρει νέον φάρμακον οὐτινος ἐφευρέτης τυγχάνει ὁ παγκοσμίῳ ψήμης κ. Winter, πρόεδρος τῆς ἐν τῇ Νοτ. Ἀμερικῇ ἰδρυούσης μεγάλης ἑταιρείας. Οἱ μεταχειρισθέντες τὸ φάρμακον τοῦτο ἔσχον λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ὥστε νὰ εὐγνωμονῶσιν ἐς αἰὲν τὸν ἐφευρέτην, ὅστις δηλοῖ ὅτι ἐάν τις ἀγοράσας δὲν ἀναγνωρίσῃ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν τῶν καταποτίων του, εἶνε πρόθυμος νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτῷ τὴν τιμὴν τῶν 5 δραχ. ἕσας τιμῶνται τὰ 200 κατὰ πότιν Winter.